

Î N C H E I E R E

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Moscovschi Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moscovschi Valeriu
împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la obligarea efectuării
controlului în scopul apărării dreptului la eliberarea carnetului de muncă și dreptului
la indemnizație pentru șomajul tehnic,

împotriva deciziei din 15 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 23 mai 2016, Moscovschi Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii (în continuare ISM) privind
obligarea pîrîtului de a efectua controlul în scopul apărării dreptului la eliberarea
carnetului de muncă și a dreptului la indemnizație pentru șomajul tehnic.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, fiind salariat al ÎS „Centaur”, care
se află în procedura de lichidare a solicitat ca ISM să intervină pentru a contribui la
realizarea dreptului de muncă, de a primi indemnizație pentru șomajul tehnic ca
salariat al ÎS „Centaur”, cu eliberarea carnetului de muncă și să contribuie la apărarea
dreptului constituțional la egalitate, dreptului convențional la nediscriminare, să
contribuie la apărarea dreptului la proprietate de a i se achita suma de bani în
procedura de lichidare.

Consideră reclamantul că ISM are obligația de a controla respectarea legislației
muncii și de a asigura aplicarea dispozițiilor din actele legislative și ale altor acte
normative referitoare la condițiile de muncă și protecția salariaților.

Indică reclamantul că prin intermediul poștei a primit răspunsul nr.M-1046/16
din 20.04.2016 la cererea prealabilă nr.M-296/16 din 15.03.2016. Cu acest răspuns
nu este de acord și consideră că ISM s-a eschivat de la obligația de a controla
respectarea legislației muncii, de a asigura aplicarea dispozițiilor actelor legislative și
ale altor acte normative referitoare la condițiile de muncă și la protecția salariaților,
de a asigura respectarea prevederilor Constituției RM la egalitatea în domeniul muncii
și de a asigura respectarea prevederilor tratatelor internaționale la care Republica
Moldova este parte.

Solicită Moscovschi Valeriu obligarea ISM să efectueze controlul, prin care să asigure aplicarea dispozițiilor actelor legislative și ale altor acte normative referitoare la condițiile de muncă și la protecția salariaților, cu scopul apărării dreptului la eliberarea carnetului de muncă și a dreptului la indemnizație pentru șomajul tehnic.

Prin hotărârea din 23 iunie 2016 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Moscovschi Valeriu împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 15 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Moscovschi Valeriu și menținută hotărârea din 23 iunie 2016 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 23 mai 2017, Moscovschi Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, astfel, interpretând în mod eronat legea.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțată la 15 februarie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 03 martie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 23 mai 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Moscovschi Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Moscovschi Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Moscovschi Valeriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Moscovschi Valeriu, împotriva deciziei din 15 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală